

LE ENO JE POTREBNO

Septembrske poti novih začetkov

Ob začetku novega šolskega, veroučnega, študijskega in pastoralnega leta in nato skozi vse leto se bomo srečevali na teh uvodnih straneh. Povabljeni sem namreč bila k pisanju uvodnikov v ta list. Od zadnje avgustovske nedelje v meni še vedno odzvanja: »Kdor je v Kristusu, je nova stvaritev ...« Naj to priložnost izkoristim tudi

za iskreno zahvalo vsem, ki ste molili, darovali trpljenje, kot tudi tistim, ki ste aktivno sodelovali in olepšali moj praznik obnovitve zaobljube, ki je bil naš lep skupni praznik. Hvala vam.

Gospod me je po 25-ih letih redovnega življenja ponovno povabil, naj stopim na pot poglobljene »zaročniške ljubezni«, kot je značilno za uršulinsko karizmo. Le-ta se kaže v vsakdanjem življenju v prepletenosti kontemplacije in akcije, kar pomeni: živeti in delovati v tesni povezanosti z Gospodom. Gledati ljudi in stvari z Njegovimi očmi usmiljenja, ljubezni ter izročati Njemu vsak vesel ali žalosten trenutek.

»Glejte, staro je prešlo, nastalo je novo ...« se nadaljuje moje geslo. Ja, nove priložnosti in novi izzivi, ne le zame in tiste, ki se v tem času znajdejo pred novimi odločitvami, novim načinom življenja ali dela. Tudi ne samo za prvošolčke, ki bodo z velikim pričakovanjem vstopali v svet »učenosti«, ampak je za nas, odrasle (učitelje, starše, prijatelje) izziv, kako jih bomo pospremili in jim stali ob strani; za vsakega izmed nas, kjerkoli že smo na poti rasti, zorenja in zrelosti. Naj nas na tej poti v tem mesecu spremljajo:

- *Povišanje svetega Križa* (»... Kdor se po ponižal, bo povišan ...«)
- *Mati Marija*, katere se bomo spominjali kar trikrat v septembru (mali šmaren, Marijino ime, žalostna Mati Božja),
- pa tudi varstvo in spremstvo *angelov* in nadangelov nam bo podarjeno v tem mesecu kar dvakrat (3. in 29. sept.).

- Poleg tega nas bodo bodrili pomembni in zaslužni svetniki tega meseca, kot so *sveti Matej*, apostol in evangelist. Eden najlepših in tudi najbolj pretresljivih prizorov, kako Jezus izbira in kliče svoje učence, se je prav gotovo odigral pred mitnico v Kafarnaumu. Nič »hudega sluteči« cestinar Matej je tako kot vsak dan opravljal svoj posel, ko pride mimo Jezus in mu, zdi se, da kar tako, mimogrede, reče: »Hodi za menoj.«
- *Sveta Mati Terezija* iz Kalkute, imenovana »misijonarka ljubezni«. Njen moto je bil »Daj prisrčno in brezplačno pomoč najrevnejšim!« Na njenem nagrobniku piše: »Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil« (Jn 13, 34). Dejala je tudi: »Ne spomnim se, da bi Gospod kdaj govoril o uspehu. Govoril je le o zvestobi v ljubezni. Gospod me je poklical k zvestobi v ljubezni. To je edini uspeh, ki kaj velja.« Mater Terezijo uvrščajo med humanitarne delavce in dobrotnike človeštva. Spodbuja nas tudi njena misel: »Kadarkoli Bog pogleda na dlan svoje roke, te vidi tam. Zapomni si: vedno si v Božjih rokah!«
- *Sveti Hieronim*, najbolj znan po latinskem prevodu Svetega pisma. Kasneje je postal prevod znan pod imenom *Vulgata*. Staro zavezo je prevedel iz hebrejščine in aramejščine v latinščino, novo zavezo pa iz grščine v latinščino. To je bilo delo, ki bi dandanes za več let zaposlilo množico strokovnjakov, on pa ga je opravil sam (pri prevajanju je imel v pomoč mnogo pisarjev), in sicer tako temeljito, da je bil prevod splošno sprejet; tridentinski koncil je leta 1546 Hieronimov prevod sprejel za uradno svetopisemsko besedilo rimskokatoliške Cerkve.
- *Blaženi Anton Martin Slomšek*, veliki slovenski verski učitelj in kulturni delavec, ki je poleg pridig, verskih, vzgojnih in vsakovrstnih poučnih člankov, zgodb, razprav in knjig pisal tudi pesmi. Kot prenoviteljski pedagog se je zavzemal za izobraževanje širših ljudskih množic in razvoj šolstva hkrati pa je bil izvrsten pisatelj, ekumenski teolog in škof, ki mu je bil preprosti človek pri srcu.
- *Pater Pij* iz Pietrelcine, redovnik in mistik. Najbolj je poznan po stigmah, Kristusovih ranah; bil je dober spovednik, imel je dar bilokacije in skrbel je za bolne.
- *Sveti Vincencij Pavelski*, tako predan vsem ubogim in potrebnim ter vse
- tja do zgleda mučencev in zdravilcev *svetega Kozma in Damjana*.

Tako nas sveta mati Cerkev obdarja s čudovitimi zgledi svetnikov in mučencev, da bi po njihovem zgledu tudi mi zmogli postajati nova stvaritev v Kristusu ...

Pa srečno pot!

s. Polona Švigelj, uršulinka

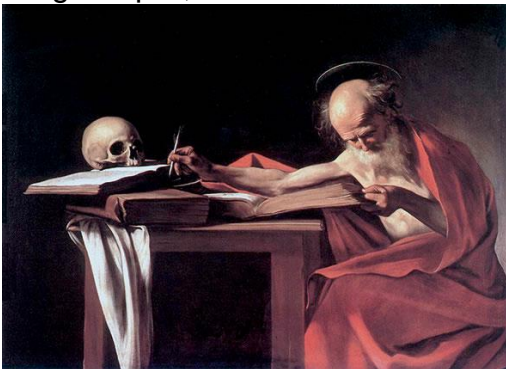
SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Vi ste luč sveta – sveti na Slovenskem

»BODITE SVETI, KER SEM JAZ SVET« (1 Pt, 1,16) Bog vsakega človeka kliče k svetosti

SV. HIERONIM, 30. september (ok. l. 345–ok. 420)

»Kdor ne pozna Svetega pisma, ne pozna tudi, kaj je Božja moč in njegova modrost: nepoznanje Svetega pisma je nepoznanje Kristusa,« je zapisal sv. Hieronim, ki ga Cerkev časti kot prevajalca in razlagalca Svetega pisma ter enega od štirih velikih zahodnih cerkvenih učiteljev. V zgodovino Cerkve se je zapisal predvsem s prevodom celotnega Svetega pisma v latinščino, ki ga je v nekaj desetletjih pripravil sam. To je bilo za tiste čase nekaj izrednega in je upravičeno vzbujalo občudovanje. Zaslovel pa je tudi z bistrimi razlagami Svetega pisma in z drugimi spisi, zlasti asketskimi.

Hieronim (grško »človek s svetim imenom«) se je rodil okoli leta 345 v mestu Stridon na meji z Dalmacijo, južno od črte Akvileja–Emona, morda na sedanjih slovenskih tleh (obstaja več domnev). Starši so bili premožni in so bistrega sina poslali v šole, najprej v Milan, nato v Rim. Imel je čudovit spomin in izreden dar za učenje jezikov. Nekaj časa se je družil z veseljaško mladino. Proti koncu rimskih študij se je vpisal med katehumene in na velikonočno vigilijo leta 366 ga je papež Liberij krstil. To je zanj pomenilo začetek novega življenja. Veliko je potoval in si širil obzorje. Leta 370 je šel v Oglej, kjer se je pridružil občestvu, v katerem so prebiralih Sveto pismo in razpravljali o bogoslovnih vprašanjih. Bili so povezani s podobno bogoljubno družbo v Emoni (Ljubljani). Pot ga je zanesla na Vzhod, v

sirsko Antiohijo, kjer se je učil grščine in hebrejščine ter se poglobljal v študij Svetega pisma. Tri leta je preživel kot spokornik v puščavi, a je uvidel, da to ni zanj. Leta 379 se je dal posvetiti za duhovnika in se spet odpravil na pot. Ustavil se je v Carigradu pri škofu Gregorju Nacianškem, ki mu je bil predvsem učitelj v razlaganju Svetega pisma. Leta 382 je prišel v Rim in papež Damaz ga je izbral za tajnika. Spoznal je njegovo učenost in spodbudil ga je, naj predela neustrezni latinski prevod Svetega pisma. Najprej je pregledal evangelije, nato še druge knjige Nove zaveze. V Rimu je postal duhovni voditelj pobožnih žena, katerim je razlagal Sveto pismo. Papež Siricij, ki je na Petrovem sedežu nasledil Damaza, ni kazal posebnega zanimanja za Hieronimovo delo, zato je sklenil zapustiti Rim in se za zmeraj preseliti na Vzhod. To je storil leta 385.

Ko je prišel v Palestino, je Hieronim kot romar in raziskovalec obiskal najprej kraje, omenjene v Svetem pismu, nato je odšel v Egipt. Leta 386 se je s svojimi spremljevalci vrnil v Betlehem, kjer je vodil moški samostan; od takrat Palestine ni več zapustil. Tedaj se je za Hieronima začelo obdobje prizadevnega dela, ki je trajalo skoraj trideset let. Živel je v najstrožji askezi in ves čas posvetil prevajanju in pisanju. V Betlehemu je napisal svoja najpomembnejša bogoslovna in asketska dela, tam je dokončal svoje življenjsko delo – prevod Svetega pisma Stare zaveze iz hebrejščine in aramejščine. To je bilo delo, ki bi dandanes za več let zaposlilo množico strokovnjakov, on pa ga je opravil sam (pri prevajanju je imel v pomoč mnogo pisarjev), in sicer tako temeljito, da je bil prevod splošno sprejet; tridentinski koncil je leta 1546 Hieronimov prevod sprejel za uradno svetopisemsko besedilo rimskokatoliške Cerkve. Delal je do zadnjega, k večnemu počitku je odšel 30. septembra, najverjetneje leta 420. Na ta dan je njegov god v svetniškem koledarju vesoljne Cerkve.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Molitve nekoč

V literarni kotichek smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

**Dol se uležem in zaspim,
Tebi, Bog, se izročim,
Mati božja in kraljica,
bodi naša pomočnica.
O patron moj sveti,
izprosi zame milosti pri Očetu.**

Molitve me je naučila moja stara mama (oziroma mačeha moje mame). Potem smo jo ob večerih redno molili z mamo pred spanjem in še danes jo redno zmolim.

Janez

SLOVO

Vsak dan se dogajajo drobna slovesa,
od sonca, od pesmi,
od rož
in od smeha,
a včasih tudi od človeka ...

A čeprav vse počasi in tiho odhaja,
nikoli zares ne ostaneš brez vsega!,
ker srce nikoli ne daje slovesa od srečanj,
od lepih spominov,
od trenutkov, ko nas je ljubezen objela,
od tega, kar v duši lepo nam odmeva.

Vsako slovo prinese nove začetke,
ko tkejo lahko se vezi medčloveške,
ko zrasteš še malce tja gor do nebes,
zato vsako slovo je priložnost za več.
Vsako slovo terja od nas nov pogum,
zato vstani in pojdi v svet, ki je nov!

Tadeja Gnezda

Iz našega kolektiva sta odšli na novo delovno mesto Jasna Jakopič in Špela Carl Fortuna. Želimo jima veliko srečnih trenutkov.

BILA SEM V NEAPLJU

Mislim, da je bilo 1970. leta. Bile so počitnice in ker sem bila učiteljica, sem imela dopust. Mož je potoval v Neapelj h gospodu Lauru.

Gospod Lauro je bil italijanski bogataš, lastnik številnih tovornih ladij, pa tudi nekaj letečih ladij in malih ladjic za obalni promet je imel. Bogat je postal z delom. Zdaj vodi njegovo podjetje sin, ki je že takrat, čeprav mlad, delal v podjetju.

In tako sem odpotovala z možem.

Zjutraj, sredi tedna, sva se odpeljala z avtobusom v Ljubljano. Že okrog osmih sva imela hitri vlak za Trst. Bil je lep sončen julij in v Trstu je bilo zelo lepo.

Kmalu sva imela vlak za Rim. Tja sva pripotovala zvečer. Vlak za Neapelj sva imela šele ob treh zjutraj.

Povečerjala sva in si vzela sobo v najbližjem hotelu ob kolodvoru. Še predno sva šla spat, sva si s podzemeljsko železnico ogledala Rim. Izstopila sva na postaji za Kolosej in si ga ogledala. Predstavljala sem si ga bolj ohranjenega, zato sem bila razočarana, ker je bil tako

porušen. Za hip sem pomislila na rjovenje levov, na krike sužnjev in gladiatorjev, ki so tu nastopali.

Izstopila sva tudi na trgu, kjer je fontana Trevi. V vodi je bilo polno kovancev, kamor jih mečejo obiskovalci za srečo. Tudi sama sem vrgla kovanec.

Potem sva se vrnila v hotel. Ob dveh so naju zbudili, da sva šla na vlak za Neapelj. Nekaj časa sva se vozila v temi, a kmalu se je začelo daniti.

Opazovala sva kraje in pokrajino, skali katere sva se peljala. Prvič sem videla velike nasade pomaranč in mandarin. Okoli desetih sva prispela v Neapelj.

Laurov voznik naju je čakal na kolodvoru in naju odpeljal v пристanišče, kjer je imel gospod Lauro svoj sedež podjetja. Ko sem stopila iz avta, sem stopila v edino lužo, ki je bila kljub suši pred podjetjem. Nasmejali smo se, voznik pa je rekel, zakaj nisem počakala, da bi mi on pomagal.

Prisostvovala sem razgovorom. Ob 14. uri sva šla z gospodom Lauro na kosilo. Popoldne naju je njegov sin odpeljal v Neapelj. To je staro mesto z ozkimi ulicami.

Tisti dan so bile ulice počiščene. Mož mi je rekel, da je že bil tukaj, ko je bilo vse v smeteh, ker so komunalni delavci stavkali.

Večerjala pa sva z Laurovim sinom v njihovi restavraciji. Večerjo sem si najbolj zapomnila zato, ker so nam mešano solato servirali v oklepu rakovic. Prvič sem videla, kako velike lahko zrastejo rakovice. Prosila sem za eno. Dobila sem jo in dolgo sem jo imela doma za spomin, dokler ni enkrat padla in se razbila.

Že med večerjo je prišel kapitan leteče ladje, ki naju je odpeljal na otok Ischio, kjer sva v Laurovem hotelu prespala. Kapitan leteče ladje naju je z avtom odpeljal na ogled Ischie.

V treh urah smo prevozili otok po dolgem in počez. Je zelo lep in vse je bilo naravno, nepozidano, samo nekaj hiš, tudi kapitanovih. Ne vem, če ni danes drugače. Občudovali smo sončni zahod.

Drugo jutro sva se spet z letečo ladjo odpeljala v Neapelj. Že dopoldne sva imela vlak za Rim in potem za domov.

Z možem sem veliko potovala in veliko lepega videla in doživela.

Karolina Medvešček

Ranljivost in šibkost

Ne najdem se v svetu vsemogočnih,
vsevednih in nezmotljivih ljudi.

Ob njih se počutim izigrano za srčno resnico,
kajti moja notranjost ve,
da smo VSI zmotljivi in včasih šibki.

Ob ljudeh, ki ne nosijo mask, občutim svobodo
in vem, da dihamo isti zrak.

Vem, da se bomo mogli objeti v ranljivosti in šibkosti
in bo tako lahko delovala ljubezen.

Prepoznali se bomo v sočutju,
se nikoli več obsojali in sramotili,
ampak dvignjenih glav in iskrenih
pogledov objeli življenje!

Tadeja Gnezda

Praznikova mama

Ob Praznikovi Pepi sem preživela najdaljši čas svojega otroštva. Nekaj ur skoraj vsak dan.

Sama neporočena, drobnega, a čvrstega telesa je kljubovala času. Brezzoba, z ruto na glavi, upognjene postave in lahkotne hoje. Obdelovala je svoje krpice zemlje, vse ročno.

Njena hišica je stala vpeta med sosedov skedenj in sadni vrt. Del je bil svetel in odprt. Tam sem rada skakala in pometala stopnice. Njej je bilo všeč najino druženje in tudi pometala ni rada.

Radovedna je bila in jaz otroško zgovorna. Dobra poslušalka, pevka in zanimiva pripovedovalka, ta Praznikova Pepa. Rada je šla v cerkev in s petjem polepšala obred.

Občasno sva sedeli v senci pod lipo, pobirali semena in se pametno pogovarjali.

Dovolila mi je vstopiti v svoj zasebni, skrivnostni svet. Nekaj prisrčnega je bilo v njej in zaupljivega. Pregledovali sva stare spomine, šteli srebrnike, ki jih je hranila. Tam sem prvič prišla v skušnjava in srebrnik odnesla domov.

A kaj, ko je doma izgubil vso moč in čarobnost. Par dni preizkušenj je bilo potrebnih in že sem ga odnesla nazaj. Še sedaj bi ga znala poiskati ali vrniti. Ne vem, ali je to opazila ali ne, tega mi ni pokazala. Molk je bil vzgojen.

Pozimi sva vsako leto ob božiču skupaj postavljali jaslice. Iz trdega kartona so bile, pričevale so o starosti in pomembnosti čarobnega dogodka. Vedno so bile enake. Razlagala je stari običaj postavljanja in ob tem tudi zapela. Prikimavala je z glavo in se nasmihala od zadovoljstva.

Urezala se je v roko in tedaj sem ji pomagala. Kateri od naju je bilo bolj slabo, ne vem. Trdila je, da sem ji jaz pomagala in ji obvezala roko. Odločila sem se, da zdravstvo ne bo moj poklic. A usoda je rekla drugače. Ona je bila moja prva ranjena oskrbovanka.

Moji kuharski izdelki pri njej niso prišli v poštev, sama si je pripravljala hrano in tudi meni kaj odstopila. Miklavž me je pri njej vsako leto obiskal, največkrat s suhimi krlji in jabolkom.

Posebno doživetje je bilo, ko sem pri njej nekoč prenočila. Poslušali sva Radio Toronto. Potem sva dolgo v noč molili in peli.

Praznikova Pepa me je spominjala na zgodbo o princeski na zrnu graha. Majhna hiška je njen grad in povsod so prisotne skrivnosti. Njej

sami ni bilo nikoli dolgčas niti je ni bilo strah. Odlična komentatorka dogodkov je bila in dobra pripovedovalka. Stara mladenka.

Svet moških zanjo ni obstajal. Z njimi je bila le v dobrih odnosih in se jim v pogovoru enakovredno postavljala ob bok. Preudarne besede in mnenja so bili njena odlika.

Čas je odmerjal s svojo merilno palčko, moja otroškost in obiskovanja so se končala.

Le redko sva se še videvali. Živela sem drugje, a za praznične dni sem se ji vedno oglasila ali ji pisala. Vesela se je pohvalila sosedom, rekoč: »Moja punčara, pogledjte, me še ni pozabila!«

Njena punčara je sedaj že v zrelih letih. Moji otroci so starejši, kot sem bila sama takrat, ko sem jo obiskovala.

Pri svojem poklicnem delu srečujem Pepce, Francke, Lojzke, Cilke in v njih prepoznavam njej podobne ostarele deklice. Njen grad in delno tudi moj je že davno podrt. Na njegovem mestu stoji sodobna hiša.

Princeska je zaspala. Dolgo že spi. Njeno zglavje je posuto z belimi cvetovi.

Iz knjige: Majda Jarem Brunšek, Zaznamovale so me

SPOMINSKE DROBTINICE

Vilma, zdaj odšla si v zasluženi »penziji«

Te ur'ca več ne bo budila in
v miru kavico boš spila,
le za domek boš skrbela
in za vnučka več časa boš imela.

Se možu boš lahko posvetila,
z njim na špile boš hodila,
saj prosta boš sobote in nedelje,
čas bo za prijatelje in brezdelje.

Ne pozabi nas vseh,
ki mislimo nate v teh dneh,
ko v službah se potimo
in sline po prostih dneh cedimo.

Le še zdravja ti želimo in
veliko srečnih let
Bog na svetu ti daj živet'!

Zaposleni v DMM

Utrinki iz ponedeljkovih sprehodov

Naši poletni sprehodi|

V začetku poletja je g. Kompare pri maši povabil vse, ki imajo čas in željo pomagati pri sprehodih varovancev Doma Marije Marte.

Nisem domačinka, vendar sem se povabilu z veseljem odzvala. Na naših »pohodih« po Logatcu smo skupaj doživljali lepe trenutke in gostoljubnost domačink.

Pogrešala bom naša ponedeljkova srečanja. Kramljanje z oskrbovanci, hvaležnost in iskrice v očeh, stisk roke .... neizmerno darilo za par uric prostega časa!

Prihodnje leto se spet srečamo! Pozdrav z najlepšimi željami!

Magdalena Kotar

Letošnji ponedeljkovi sprehodi so potekali zelo sproščeno in tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Starejša gospa na vozičku mi je ob opazovanju okolice Logatca dejala: »Zdi se mi, da je moja mladost že tako oddaljena, kakor da je nikoli ni bilo. Po drugi strani pa se zelo živo spominjam svojih pastirskih let in povezanosti naše velike družine. No, tudi sedaj sem kar zadovoljna s svojim življenjem, saj za nas zelo lepo skrbijo. Še posebej pa se veselim ponedeljkovih sprehodov, na katerih obiščemo posamezne družine, kjer se malo poveselimo.«

Helena

Vožnja z vozički je zelo prijetna za nas, vozače, kakor za tiste, ki to uslugo rabijo. A ni prijetna za nekatere voznike avtomobilov. Zelo trpijo, ker morajo minutko počakati, namenijo nam grd pogled in vidi se, da imajo na ustnicah godrnjanje ali kletev. Pozabijo, da nikjer ne piše, da bodo vedno vozili avto, lahko bodo tudi kdaj uporabniki vozička.

Pa srečno, tako ali tako.

M&M

DOLGO, VROČE POLETJE

Štiri vročinski valovi niso presegli vrhunca iz leta 2013. Vročina in suša sta oklestili poljske pridelke. Blagodejni dež ni prinesel rešitve. Dež, veter, toča tudi niso prizanašali. Ne samo polja, prizadete so bile tudi

nekatero hišo, podrti drevesa, po smrekovih gozdovih pa pustoši lubadar. Kaj bo ostalo od naših zelenih gozdov? Dragoceno zlato naših gozdov roma v tujino. Delajo se norca iz naše lesne industrije. KLI Logatec, Brest Cerknica in še mnoga lesna podjetja so prenehala delovati. Zakaj tako? To vedo tajkuni, ki so pospravili sadove pridnih delavcev. Bog obvaruj, da bi kdo nesel kaj domov. Odpoved! Odgovorni pa imajo še vedno zaščito za pokradene milijone. Sram naj jih bo!

V vročem poletju smo imeli starejši velike zdravstvene težave. Pritiski, take in drugačne težave in druge preizkušnje so nas spremljali v tem dolgem in vročem poletju.

Nekaj sem zelo pogrešal. Dobro voljo, nasmeh ter IZER (beri »rikverc«) sem pogrešal. Vsem želim, da kljub vsemu težkemu sprejmemo dobro voljo ter veselo novico, da nas Gospod ljubi, kakršni smo.

Slavko Ogrizek

Ob tvojem grobu

Zemlja, vzemi, kar je tvoje,
kar je v srcu, pač ne moreš vzeti!,
ne jemati sled ljubezni,
ki se risala v življenju je med njo in nami.
O sam Bog, veš, kaj vse se skrilo je v njenem srcu,
ko skoz' življenje si zorel jo le za večnost svojo.
Da, bil je smeh,
bile so solze,
bila je stiska in lep dan.
Bila so spraševanja, iskanja in spoznanja,
o Bog, zahvaljen za vsak ji podarjeni dan!
Življenje jo je utrudilo
in zdaj se k tebi sme vrniti.
O, da bi mogla se spočiti in se znova nasmejati,
vse svoje drage v večnosti poiskati!
In ko pride čas, še nas v večnost pospremiti,
kjer nas nič ne more več ločiti!
O, hvaležno upanje vseh odrešenih po Kristusovih ranah!
(Stari mami Frnče Rupnkov)

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 9.10: telovadba v Domu Lazar;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v V. nadstropju Doma Lazar;
- TOREK ob 9. 45: vaje za spomin v Domu Marija;
- ČETRTEK ob 9. uri: kreativna delavnica v pritličju Doma Marta;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- ČETRTEK, 14. 9. 2017, ob 8.30: izlet prostovoljcev DMM;
- ČETRTEK, 14. 9. 2017, ob 14. uri: Silvine sladke dobrote;
- NEDELJA, 17. 9. 2017, ob 10. uri: srebrna maša in dan služenja;
- ČETRTEK, 21. 9. 2017, ob 9. uri: izlet stanovalci in otroci;
- ČETRTEK, 21. 9. 2017, ob 19. uri: predavanje v JD - VZGOJA SRCA;
- ČETRTEK, 21. 9. 2017, ob 9.30: knjižničarka na obisku;
- SREDA, 27. 9. 2017, ob 9.30: kino v Jožefovi dvorani;
- ČETRTEK, 28. 9. 2017, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni;

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

Ana Hrnčič

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.